

den samme Ulempe være forbunden med den nuværende Forhold, og den, der vil besvige, vil dog altid være istand til at have hemmeligt skjulte og ulovlige Kar, hvad enten man har Tidsbestatning eller Driftsplanssystemet. Der er ogsaa en anden Frygt opstaaet, den nemlig, at, naar det hedder, at der skal indføres en konstig Driftsplan, vil denne blive saa konstig og vanskelig for Brændeviinsbrænderne, at de ikke ville kunne udøve den, uden at der kan opstaae Conflicter mellem dem og Controlpersonalet, som desværre ikke er saa øvet, som det kunde være; men jeg troer dog, at denne Frygt ikke er saa ganske grundet. Jeg antager tværtimod, at, naar Driftsplanssystemet bliver indført, ville Conflicterne blive færre; thi den Tid, som Brændeviinsbrænderne ville have til at udføre een Brænding i, staaer det til hans egen Raadighed at bestemme; det skal kun påsees, at han ikke brænder oftere, end han har angivet i sin Driftsplan. Nu derimod gaaer Toldvæsenets Control ud paa at forebygge saa meget som muligt, at der ikke foretages altfor mange Brændinger, og det blander sig derfor i at afgjøre Ting, navnlig ved nøie at påsee, at Indmæskningen er fuldkommen afgjæret, som ere meget vanskelige at afgjøre. Dette vilde bortfalde, naar Driftsplanssystemet blev indført, og jeg troer derfor ikke, at denne Frygt er aldeles grundet. Jeg for min Deel kan derfor ikke Andet end anbefale det høitærede Thing, at vedtage de to Paragrapher, som for Diebliffet ere under Forhandling.

Finantsministeren: Da jeg ved Forretninger i det andet Thing var forhindret fra at overvære Sagens første Behandling, maatte det maaffee være mig tilladt nu, i Særdeleshed da begge Lovenes Paragrapher foreligge til Forhandling, at udtale mig i Almindelighed angaaende nogle Punkter, som Udvalgets Betænkning forekommer mig at give Opfordring til. Det ærede Udvalg har strax i Besvarelsen af sin Betænkning gjort opmærksom paa den Betænknelighed, der skulde være ved at tilbagefalde en Lovbestemmelse næppe 2 Aar efter at den er givet. Jeg maa dog tillade mig derved at erindre, at der ikke her er Spørgsmaal om at tilbagefalde nogen Lovbestemmelse, men kun om at tilbagefalde en Deel

af en Lovbestemmelse, et Alternativ for Bestatningsmaaden, som er stillet ved Siden af et andet i samme Lovbud; og, skjøndt det i sine practiske Virkninger vil, som jeg haaber, være af temmelig stor Betydning, saa er det dog ikke nogen væsentlig Deel af hele den pågældende Lovgivning, som derved forandres; dette turde ogsaa fremgaae af selve Udfastet, som viser, hvor forholdsvis ringe en Forandring i Henseende til Lovens Modalitet der udfordres, men dog et temmelig betydeligt Resultat vil vindes. At det er saa, lader sig forklare af Sagens historiske Gang. Den hele Lovgivning, som for Tiden eksisterer, hidrører nemlig i sin Kjerne fra det Schema, hvortillige Controlbestemmelserne indeholdtes, som hidtil har været anvendt ved Meddelelsen af Landbrænderi-Bevillinger, og dette Schema har atter oprindeligt været udfastet og beregnet efter en Driftsplan, og, da Driftsplanen ikke i sin Tid, nu for endeel Aar tilbage, fandt allernaadigst Bifald, blev, med forholdsvis saa Forandringer, det hele paa Driftsplan begrundede Controlsystem omskrevet til en blot Bestatning efter Tid, ligesom den Omstændighed, at dette kunde finde Sted med forholdsvis saa Forandringer, og ligeledes med en ringe Forandring det derpaa baserede System i Loven af 7de Februar s. A. nu kan indskrænke sig til Driftsplanen alene, istedetfor at det hidtil har omfattet baade Bestatning efter Tid og Bestatning efter Brænding, som falder sammen med Bestatning efter Driftsplan, — forklarer, at de to Bestatningsmaader, uagtet de i deres finantstille Resultat ere endeel afvigende, dog ikke ere forskellige i Henseende til den hele Maade at kontrollere paa og de dertil fornødne Controlbestemmelser, saa afvigende de end skulde synes, naar man løseligt betragter Sagen. Naar det ærede Udvalg har gjort opmærksom paa, at den Lovbestemmelse, som der nu handles om, at forandre, skulde først for to Aar siden være givet, saa vil det, efter hvad jeg idag har tilladt mig at fremhæve, være det ærede Thing klart, at det Bestatningsystem, som i Loven af 7de Februar 1851 endnu er bibeholdt ved Siden af et andet, og som der nu er Tale om ved nærværende Lov først at see fuldstændigt afflasket,